

פרוטוקול מס' 7/ב'

מישיבת הרוקדה לחינוך והתרבות שהוקיימה ביום ג',
י"ז בכסלו תשי"ד - 24.11.1953 בשעה 11.00.

מסגרת:

- ט. טרוניץ - היר"ר.
- ס. חרוב
- מ. ארם
- ח. הרבר
- א. ברמן
- א. כלטרן
- ט. כפרית
- ד. נצר
- י. סמילנסקי
- ז. רוזנברג
- ח. רזיאל-נאור
- א. רימלט

נוכחים:

- ז. בן-יעקב
- ק. חרוב
- ר. צברי

פרוטים:

- ב. צ. דינור - טר החינוך והתרבות (בחלק השני של הישיבה).
- ד"ר אבידרר - סגן המנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות.
- ר. חרוב - היוזמת המטפחית של משרד החינוך והתרבות.

נציגי ועד ההוראה הארצי:

- מר סמיר - מחל-אביב
- מר רוזנברג - "
- מר רינסטרוק סירוטליה
- גב' יקותיאל סירוטליה
- גב' סממלר מחל-אביב
- מר בן-אריה מחיפה
- מר בוקצ' סטר מנתניה.

סדר-היגיון:

- א. דברי נציגי ועד ההוראה הארצי.
- ב. התקנות לחוק חינוך חובה (הוראת טעה) תשי"ד - 1953.

=====

24.11.1953

סעיף נציגי ועד ההורים הארצי.

פוחחת את הישיבה.

היו"ר פדמץ:

נגי פקדמת בברכה את נציגי הוועד הארצי של נציגי ארגון ההורים במדינה שביקש להפגש אתנו כדי להביע את חרדתו לסידור החינוך בשנת הלימודים תשי"ד.

סר טפיר:

יושבת-ראש נכבדה, ועדה נכבדה. נדמה לי כי יהיה זה סיותר לפרוש בפניכם מחדש את כל היריעה שעליה באנו לדבר. בוודאי שלוועדה לחינוך ותרבות של הכנסת והורים העניינים לא פחות מאשר לנו, אם לא יותר מאשר לנו. בכל זאת מצאנו לנחוץ להגיע בפניכם גם בעל-פה את החרדה הגדולה האופפת את כל ציבור ההורים על כל חלקיו ומכבותיו, לרגל הטעב שנתהווה בחינוך, וכעיקרו, בשנה האחרונה. אני פקדים דברים אלה ומבקש מכם שלא לדאוג אותנו כאינטרסטים. אסנם ההורים קרובים ביותר לבעיה זו. כי זה פוגע בהם יותר, הם סרגיטים בכך יותר. אולם אנו גם בעלי אינטרס הסדינה כולה. אנו סדברים על בעיה זו לא רק כהורים, אלא גם צורחי המדינה. אין זה גם ענין של מחאות והפגנות. אולם לדעתנו יש להציל את המצב.

נעשו דברים גדולים בשטח החינוך, ובעיקר, בשטח החקיקה החינוכית - שני החוקים שכל אזרח במדינה באה עליהם, חוק חינוך חובה ויום וחק החינוך המסלכתי, זהו היטב גדול. בדרך מקרה הסתלבו אדברים בצורה כזו, כי בשנה הראשונה לביצוע חוק החינוך המסלכתי הסתככו העניינים עד כדי כך שסטרד החינוך והתרבות ראה הכרח, לרגל טעמים תקציביים, לקצץ באופן אכזרי מסעות הלימודים ומתקן בתי-הספר. הוא ראה צורך לקצץ פעם אחת ופעם שניה, הוא ראה צורך לקצץ במפעלים הסוגיים הנחמכים והמחזקים בסידה זו או אחרת על-ידי סטרד החינוך והתרבות, מפעלים החיוניים לחינוך עצמו כגון: מקורות לשכת הנוער, מפעל הזנה ילדים, טטיפנדיות להלמידים חסרי אמצעים ומרובי-לחם - לכל המצויים לא' אכנס.

אף ידוע לכם המצב של חוסר תכנון והאנדראלטוטיה שהסתררו בכל בתי-הספר. כי הם לא היו יכולים לסדר את ענייניהם. דבר זה מאקר ואיננו יכול להבליג על רגש הכוטה. אמנה נכון הדבר, כי הכנסת והממשלה גילו יחס לחינוך בחוק היסודי - חוק חינוך חובה בכך בשנה הראשונה לקיום המדינה. המדינה מתייחסת לכך כאל קירוב צבא המגנה לישראל שהיה מקיימת אותו על הסבונה. אזי הכל הביג. כי זהו היסוד אשר בו קטרויה כל שאר הדבריה. הן החינוך הכלל ברו; מיוזון עבודה, הגנת המדינה ובטחון. כפי שנחנך את הדרור, כאלה פניה הרבותיה יתרו לו. אולם מאידך, מי יכול היה לטער שדורקא נברא לקצץ בכנסיה אלה הטעונות היזון והרחכה. הכינונו, כי המדינה נתונה במצוקה וקשה לבצע כל מה שהחינוך דורש.

החינוך מחלכט בקטייה רבייה, כסו, חוסר בנייה, חוסר חירד, אף וסת המורים אינה זו שהיתה - אך אלה הם דבריה הנרכשים מהוך הכרח הטעה. אבל לא ש, ינו, כי מאותה מידה שלא היתה רחכה גם קודם לכן, של טעות הלימודים, של חרחת המפעלים החינוכיים; של חינוך מחוץ לטעות בתי-הספר, אשר לממשלה לרטריות המקומיות ולוועד ההיווייה יש חלק בהם יבואו לקצץ. הכל פיתחו נחמרות שבית-הספר איננו יכול להטיג במחברת התכניה שלו. יש אמנה ובריה הנרכשים מהוך המצוקה ואכסר להסלים עמם. הן דרכה של חורה היא: פח כמלח ומיה במטורה. לכן אנו יכולים להנין הוטעות זמניות כאלה של חירקה. אבל לא בשטח החורה. שטח זה היה ברוך עוד להרחיב. אולם כאשר הדבר גקשה בחורה כזו שטעות הלימודים מתקצרות, כן מקצצים במקורות הזקוקים האחרות כסו. מקורות המועדון לילד, סרגיטי משחקים, קיימנות בקצץ. הן במטיעות כל המקורות הנרכשים החלה טקניה לילד ערכיה חינוכיים רבייה. וטובותן של מקורות אלה מורגשת בעיקר בעריה,

פעולות

24.11.1953

נאציגי ועד ההורים הארצי.

מר המלך

סה הילדים מתרואציה בהרכות והיגרום הרחוב שלנו אינו מאמין
בהוליה מתוכה ביותר. כל הדברים האלה גם יחד מקוררת חרדה.
גם אטקנד נקטר קיארציה רוביה. אבל לא כאלה. אנו רואינו קיארציה
אלה כהושיקות זמירות. אנו הזמן גמזו. אבל כאשר קיצוץ הודף
קיצוץ ומתחיל לרמות כמך שיחה. ברור כי אין היט רואה בקיארציה
אלה, ובקיקר, טר ההיגרום והרכות אינו חסוד על כך.

בטחלה השאלה האם צרכי ההיגרום אריהים
להיגרום מותאמים לאיזו מיטת חדרה של התקציב. הו התקציב צריך להיות
מותאם לאוריה ההכרחית שאין לפגוע בה. כי הו כבת העין וצימור
הנפט של הארסה כולה. לכן אולי תרטה יושבת-ראש הרועדה לעוד מספר
חבריה להרטיף אי-הילר דברים.

מן ההכרח הוה - ולא רק משרה שאנו
ההורים חרזיה. אנו חושב שאתם לא פחות חרזיה לכך - הרי מן
ההכרח הוה שחרדה זו תקבל בימרי כדו|שהדבריה יתוקנר מיד; ואחר
גורה שגרת לאנדוראלמורסיה וחוסר סדר בעניני כתי-הספר - הקיארציה
שאינה כה מבזיעה בתקציב. הקיארציה בלשכת הנוקד רכל הקיארציה
האחרית, לזוטלו. אמטר למצוא דרך להסדר הענין. אילו הייתה הממשלה
קוראת לאיגרום ההוריה לקרבן - הן ההוריה ידעו להקריב למען
היגרום הילדיה את פח לחמת האחרונה סן הבית, כלומר, את יש אורך
להביא קרבן זה ואין כל אמטורה למצוא סידור אחר. הרי כל האיכור
כולו רכס קרמו. מאחררי זה. כלום אבטלה ילדיה אלה דומה לאבטלה
במלדה. כל בקייה אבטלה הילדיה גורמת לכך שהילד מוטמע רק בשעות
הפנאי שלו בגיל מסוייה ואחר-כך קשה לתקן זאת. כלוח זה נוטל מבקיעה
אבטלה סבוגבית. כיתה לאחרונה גייסה המדינה אמאקיה ודרטה קורבנות
ובצדק. כי היט חייבת לעשרה משהו בנידון זה. אך אין לפגוע בחינור.
אנו מקרה להמלינה עוד תרזיה או גבולה ראת הלכלחה כדי לטור את
המצב. אולם, למחרת החזרנו את המצב לקדמותו שיטצא את סידורו מאפריל
1954. כלומר, בתקציב החדש, מלגז ה-3,5%, אמטרו לבחי-הספר
לקבול. הן אין זה בקיה של'מלינו לירות.

בהזדמנות זו ברצוני להגיד לרועדה
לחיגרום והרכות. כי אין ההוריה מהוריה ארגון מיוחד. אלא הם
סבדיים מזמנם. ומתמטיה בקדרות שיחור בנינו לכי מטוד החינור
והקורבה רגין הרטויות המקומיות. כדי להבטיח את כוח הפעולה. את
אין בקדרות שיחור במילא כוח ההתנדבות הולך ופג. אולם בקרב
ציבור ההוריה. שהוה ציבור גדול מאד. צטרן גם כוח גדול ויש
להתמלא שהמדינה ומטוד החינור והתרכות אינה יודעיה לנאל זאת.
אילו לא היה קייה. גועין זה של ציבור ההוריה במדינה, היחה חייבת
המדינה ליצור זאת למען החינור. אינני יודע מהי תרומה חוקת החינור -
אינני מצייג שאלה זו רק מבחינה פרמאלית - ודאי שרצוי כי תרומה
חוקת זרה. אולם אין היא צריכה למנוע שיחור פעולה. רשויות מקומיות
רכות שהבינו זאת - בצלו כוח כזה.

אנו מקרה שהמצב יוחזר לקדמותו כפי
שהיה לפני שנה. גהילדים ילמדו 3 - 2 שעות נוספות. הרי גה אז
יש רכות מה לעטות כמאב זה של הילדים וההורים יוכלו להקדיש תשומת
לב רכה לחינור. כדי שיהיו לדור פניה אחרות מאלה של דור המדבר.
אנו מאמין שאמטר לעטות מלאכה זו. אבל לא בשעות ריוצאות. לדעתי
צריך לבני ממצק של תנוטה רכה להתצט התרכות בקרב הילדים תאכי הידיעות
עלינו נחירנות קליה על-ידי סידור חדר-קריאה - אלפי ילדים באו.
אם יש להם וק הבליה הדרושים. הם בחיית ורזיה לרבות דעת. הם אינם
רעים. הם נהנים מספר ורזיה לימוע שיחה. אולם חנאי הדיור רעים
מאז. גיצנה את הכלים לכך וציבור ההוריה מוכן וחיייה לחת יד במודה
יחבה - אמטר לעטות בכך גדולות. המדינה הצליחה לעטות רכות

24.11.1953

נציגי ועד ההוראה הלאומי.

מר ממיר:

באמצעות חלקי ציבור - זו אריתה להירת הדרך הלאומית.

הורעדה לחינוך ותרבות של הכנסת אשר בה יושבה נבחרה העם שוקדת על חינוך הילדים וקיצור פני הדרך ובדרך הטבע הנכונה מקדישים זמן לחינוך הילד גם בשעות האחרות הסדינה לא תוכל לשאת בתוצאותיה הכלל. לכן נצלו את הציבור. אני חרזר וכבש החזיר את המצב לקדמותו, במלך את הקיצוצים כדי לאתגר לבחיל-הספר לעבוד. בן יש להטוב על המפעלים האחרים המסמכים להגברת מפעלי החינוך והתרבות בקרב הנרעד הלומד לשיפור הענינים. עליכם לראות עוד כמה אפשר להעזר בתוריה המציעים וטרטיתיה לכה את הירד, עתה אריתה לבוא יזמה מאידך.

מר וינברג:

הרשו לי להוסיף כמה טענות כדי להאיר מספר נקודות לדברי מר ממיר. כרצוננו להביא את זעקת ההורים בשאלת הקיצוצים. נראה לנו כי מבחינה ארכיטקטית לדעתנו אין אפשרות שהילד יקבל חינוך לא אגיד מרובה אבל חינוך המוקבל על הדעת. אני יכול להדגים זאת בכמה נקודות. מתן ההפרעות טעור כמראה מן הקיצוצים האלה אשר יש הכרח לעשות דרישה של החלפות: א) במקרה שמורה חולה הכיתה נשלחת הביתה אין כל מורה ממלא מקום. אין כל מחליף למורה חולה אה מחלף נמשכת יורה ירמיה או שבוע או שבועיים. לכן נראה לי כל הגורה הזו היא אירסה ונראתה. מול-אביב ישנה עתה יום-יום בקיץ בימי הגשמים. ביותה שלמות הנשלחות הביתה במורה המקר. חקיקת אלפי ילדים כמראה מקוצוצים אלה ואין מבטיחים כי במקרה שמורה חולה יהיה לו ממלא מקום. אני חושב שדבר זה הוא ברור ואין צורך להוסיף את הדיבור בנקודה זו.

ב) מורה הטוריה לעתודות - כדירק אחר טעב, אנו יודעים כי מחלה אי-אפשר להנרע. אבל עתודות - זהו דבר מקובל ביורה. זהו חובה המובלת על כל אחד וכל אחד ממלא אותה יראון. אולם לדעתי על הורעדה לחינוך ותרבות לחסל כדי להבטיח לכל יבוליסור טוריה בתקופת הלימודים הלא רק בחקופת החורט. מדוע טיורה זה צריך להעשות דורק על חשבון הילד, דורק על חשבון החינוך, דורק במורה הימים שהילד זקוק לחינוך זה וצריך ללמוד. גם בנקודה זו נראה איש צורך בחקון, כי זהו טגיאה מאטאלית. אנו יודעים על עטורת מקריה במלה, והן אנו יודעים שמורה עד גיל טוריה מבינים לעתודות ואין לו מחליף או ממלא מקום. כן הדבר לגבי לידה - במקרה זה אפשר למצוא ממלא מקום ומחליף. בנקודה זו אנו טביקים למטהר אכסודרי, על-כל-פנים יש להבטיח מחליף בנקודה זו.

טעם זה גורה שמורה ילדים - אינני חרוב האני ממיר - בטעמים ירה-יורה הפקר בתרבות מל-אביב חיפה ובמקורות טרבים אחרים בארץ ובקרקר בהיקף זה של עריה גדולות הר טורה ילדים נמצאים ירה-יורה ברירב. יש הכרח שהורעדה לחינוך ותרבות תפסל במימרה החינוך והרחבתו ותיעבה כה נזונה לבעיה זו. אינני סורמבן שאנו מימרה ההוריה נרמל לתת לילדינו חינוך תיחון. אולם לא ייתכן שלא נרמל לתת לילדינו חינוך יסודי ראוי לסמו. על דעת מי היה עולה להביא קיצוצים בחינוך. אנו רגילים למתן קורבנות בכסף, נכנס אבל לא בחינוך. אולם רבותי, היה כדבר הזה. לדעתי נעשה טגיחה פאטאלית. מורה טיש לראות את ציבור ההוריה כעורף כשוחטים לחינוך. עתה הולמים ההוריה מברזשים לאור המטב שנוצר בחינוך.

24.11.1953

נציגי ועד ההורים הארצי.

מר רינגרוב:

ברצוני להתקב על נקודה נוספת: נתקבלה החלטה שונה - מספר סטודנטים של הוריהם מ-25 הורים ומעלה הוראים לקחת מורה לעזרה יכולים לקחת זאת על חשבונם. כלומר, אם בבית-ספר סטודנטים לומדים 3 שעות ורואים להוסיף שעות - הרי ההורים יכולים לקחת זאת על חשבונם. אבל לדעתי, זה מכיוון לדמוקרטיזציה כי הסטודנטים עצמיהם להפיל בחינוך, מטפלים בענייני בטיחות ותרופת שעות עבודה כדי שיוכלו להתקיים. נראה לי, כי החלטה זו הגענו רחוק מדי ללא חסומים לב וללא בדיקה יסודית, גם כאשר מצב המדינה קשה. ידוע לי, כי המגב התקציבי קשה. אולם בשורה פניה אין לקטור את שאלת התקציב בשאלת החינוך.

בשניה האחרונה הננו רגילים לסחזור מסויים של מלחמות. אולם אם אנו נחנך את דורנו במספר שעות זה, האם נוכל לקטור במערכת, אם הדור יתחנך כך. האם נוכל לקיים זאת? (היר"ש פרסיץ: מה הוא רוצה לומר במלה "כך"? כן, לאור המצב סנוצר - לזה התכוונתי באופן הכרור ביותר. נראה לי, כי מתפקידנו המשותף לדאוג שלא להתקיים את דמות החינוך.

לכן אנו מציעים, טקטיקה והרבעיה מהוועדה לדאוג לכך שתעשה רויזיה בקטור לפרטם הקיצוניה ולהחזיר את המצב בחינוך לפחות למצב הקודם.

גב' יקוחיאלי:

ישבת-ראש נכבדה, הוועדה לחינוך ותרבות. הרטור לי רק להוסיף מספר מליה. לא אחזור על דברי חברי. אולם מחחר שנשאלה בקריאת ביניימ השאלה, כאילו התקוררנו במאוחר - הרי עלי לומר, כי המצב הוא שונה. הקרובה היא שוועד ההורים הארצי וועדי ההורים במקומות השונים כבר פעלו זמן רב בצורה חיובית מאד. הופיעה מסלחת שנית ועד ההורים הארצי שביקרה אצל הסר לפני 3 שבועות ואחריו לו את דברנו. לפני זמן מה התקיימה בירושלים אספה של ועד ההורים אשר את החלמותיה העברנו לשר ולוועדה לחינוך ותרבות. וכבר שם אמרתי שהנני מדברת כאם לפני-כן היינו שומעים כאשר האם הייתה תולעת לצרכניה, לרוב, או באוטובוס הייתה מדברת על היוקר, על יוקר המחיה ועל הקשיים בהשגת מצרכי מזון. אולם עתה, אינני מגזימה. כהל מקרה ציבורי שומעים כיצד האם מדברת על כך שהילד בא בשעה 10.00 הביתה, או על כך שאין שיעור, או שהילדים כותבים על הרצפה. יש כתי-ספר המודרנים הישג הירושלים שאין הם מקרומה ישיבה.

רק לפני שבוע היה אנלי את אחד שטיפר שהו 25 שנה במרץ וכל הונר אלה הם בני ילדיו הארטר, כי יש לו שני ילדים סוצלחים הלומדים בבית-ספר ארלוזורוב - מכירה אני היטב בית-ספר זה. זהו בית-ספר טוב. אחד הילדים שלו לומד בביתה ו' והילד חזר מוקדם הביתה. הוא שאל את הילד מדוע הוא חזר כל-כך מוקדם, והילד ענה: השעה הראשונה הייתה חרמנית. בשעה השניה - חיבור חרמטי. בשעה השלישית - חסר המורה ובשעה הרביעית - הלכנו הביתה. בזה הוא הסתב. אינני רוצה להתקב יותר על ענין זה ולחזור על דברי חברי. אולם לשנה התמרמרת בה גדולה בקרב האמהות שהמאב הוא קשה מנשוא הלאה.

כידוע לכם פגע האדיסרת בציבור סודר עתה בכל הארץ. אולם חבל שמתקורררים כאשר הדבריה מגיעים לידי כך שאי-אפשר לנאח אותה יותר.

נרמף לכך, ועדי ההורים הרבעיה ודורגיה אמרה רשמית, כי דבר זה היה נותן אפשרות אל שיוסף מקולה הרשימי לקצמי לקרוא בסם - ההורים - כי זהו גורם טוה-זכריות בחינוך. אנו שומעים לעזור לילדינו ולחינוך האזרחי.

24.11.1953

נייביל רעדן והורגים הארצית.

מר בן-אריה:

היה הדר. החינוך יומה למודל-אור והקיימות כשטח זה מחמלה כהינוך. הנני מזמין את חברי הרוועדה לחינוך ותרבות לבקר בבתי-הספר, כי אני מאמין בהכרחות חברי הנכנסת.

אמר לשאלת מורה מחליף - הרי כל מורה מנצלת את זכרותה והרזיכות בין המטולה והעיריה נמאך והילדיה בינתים מתגלגלים בתרבות. המטרת השניה-הודבריה אחרים מסוג זה מסתמניה דין בנפש הילד. הן הילד מתגלגל חצי יום בתרוב. את אנשי החינוך שר החינוך והתרגות ומדמחיה אחרים הוטביה ממטיקים 20 טעות כשבוך הרי ההורגים סחוך נכירנה יודעים ואין זה מפיץ. יתכן כי בארצות אחרות הילדן שנעשים פעולה נוספת לאחר בית-הספר זה מספיק. הרי מצלנו אחר בית-הספר בזוק הילד לרחוב. מורה כך התבטאתי סזל קריאת ה. א. ה. זה אורך לחת לילדיה סכריות; הן אנו קלטנו עליה ויש לחת לילדיה אלה משהו נוסף. אולם אני מודה לעצמי לומר - כי הנני נכה - אנו נאחזו במלחמה השחרור הודות לנוער שהיה לנו. אולם אינני יודע את גורל להמין גברדיה כזו לעתיד כאשר בהיה זקוקים לה. לכן איתרף פעולה מינינו יהיה לטובת המדינה והילדיה בה יחד.

מר בוקא' סטרי:

במנייה אמר מר אני בא קיימה חינוך חינוך מסוך כל השנים הן חינוך חינוך הילד לא נאמר סחוך לכתלי בית-הספר העממי או החינוכי. מורה אנו מורמיה לחוק ונראו סגב המנייה יונה 50 - 55 ילדיה והמורה - אתר מסק את יט לה נהיון מחפיק - קומדת כפני הילדיה חרות חרניה מלחי אטטרי לחת לחת מה חינוך הממניה. בי הין חזרה ימולה להמיר את כל הילדיה. נמנה זה מקצציה קוד בנקות הלימודיה ונמנה 20.25 סאחרריה את הילדיה מבית-הספר וזה יוצאיה לרחוב. לא יתכן כי אנו נשליה עם סגב זה. דבטיקו בסצב בו אנו נמנניה בתרוב. מהו הרחוב? דבר זה יודע לנו המנה. רוב המלמדיה במיחות הם ילדי עוליה שטף מניו מינה לפרליה לקבל את החינוך הדרוש. את החינוך הם ימוליה לקבל רק מבית-הספר. אולם מס ב זה לאן נביק?

במנייה לא הייתה מביקה למצב זה אילולה כמר עליה את החוק. לו הייתה העיריה ממשיכה לנהל את עניניה כפי שזה היה עד כה, הלא נעטה הדבר בצורה יקילה יותר. אולם עתה מקבלים המורים את משכורתם מן המדינה והמיקוח לא יראה צורה אחרת של חינוך. לחלל מבית-יצחק גרית אנשיה יותר קשיריה הממלמיה למוריה וזה מוטלמיה טעות. לדעתי זהו דבר הי-חינוכי בהחלטה. אחת מן השתייה, או שהממלחה תקינה חינוך בדכיק. אבל מאחר שהיא במתוקה גדולה, הרי אפשר לחרוט את מביל הזהב; ואם לאו, העזרב הממלחה את המועצות המקומיות והן כבר הדמנה לחינוך.

גב' סממלר:

אמחדל להצטמצם בדברי. בטיקו בדמריה של הגברת יקונימלי נכח ה זקקה האה וזה מרלי ארטינו. כי מן מדמנה אטה ואם - הדבר כראב לה היה קרובה יותר לילד. לדעתי, מעקיד רעד ההורגים בכל מקרה הוא לא רק לראות את קיצוץ זה הרט מרב או דע, אלא עד מה רעד ההורגים ובמיוחד בכל-מבית קיימה גר קיימורה. מהננה הברחה ונופש - אך גב' במח זה ממלמיה דעדי ההורגים במלוח תקציביות. כמחר באה האלה הקיסנה יט לחשוב למי לחת מקרה בקיימנה לילד הזקוק לה ביותר או לאחר ילד הימיר לחזן את התקציב. תמיד מינור מלמיה עם עמנו, למורה סוגר נרמניה מקרורה לילדיה הזקוקים ביותר. אולם יש גם לחת מקרורה לילדיה הימוליה לילה ולחזן לנו במשהו את התקציב. כי במילא אנו נמנניה בהקדמות. אך חיון מרמיה סוכרה להירות. אולם לו הייתה ניימנה קצויה סוכריות, לו הממלחה את הרוועדה לחינוך ותרבות היו קרעיה והייתה ניימנה הקלבה דמורה - היה המנה אחר.

גב' סמטלר;

גם במסלול הקיימור ית, הרי אני באה
מרגישה בהם, אך רואה בטאלה זו שאלה אזרחים, אני רואה קרול ואינני
רואה כל זכות, מדוע עיריית נתניה חיתון אינרך לילדיה על חסרונה
היא בשעה המעברה ליד נחניה אינה יכולה לקבל הינרך זה, לכנהייתי
דוצה טגס שמעולדה הנרמט וההכרמה העסינה כשיחורף על הרשירות
המקומיות, המטאלה יחד עם ההורים, בדרך זו היר טקולות הפקולות
סמדיה וחביה יזר והינר מגישים לטירורון כלזי כל הילדים, כלפי
אחת הילדים הזקוקים למקולות אלה ביותר, עד לחודש אפריל יש
לנו די זמן כדי לעטות פקולה סמדימה.

הייתי באוזה מסלוח שהופיעה בפני הסר
והצעתי, כי מאחר שלרשירות המקומיות מותר לקחת בסף בעד שירותים
טרניים, כמר מתכרות, או אחות בבית-הספר; הרי אני חושבת שלא
יזיה זה קרול גדול את ידרכו מההורים בסף להקמת מועדונים בכל בית-
ספר, עד אז יתקבל כבר החוק ואפשר יהיה לעשות זאת, כלומר
המטאלה, הרשירות המקומיות וההורים יטור בהוצאות המועדונים, אזי
יהיה כל ילד שדוה בפני רבונ-טל-קולת, סידור זה יהיה כולל
וינתן ליל הילדים, את ישנה הרניה שאינה יכולה לשלם סכומים אלה -
הרי דרוקא תי יומלו להנרות ממועדונים אלה, כי בדרך זו יכנס סכום
גדול לקופה אשר אפשר יהיה להלקד באופן שורה בין כל הילדים, כאשר
האקזי לו דבר זה הוא אשר, כי יש כחן כפילות הינרך, ובמה רשאים
ילדינו לקבל פעמיים בית-ספר - פעם בית-ספר ופעם מועדון -
ואת זה מחנכת את ילדיה בתנאים שאין היא יכולה לתת להם, היא מחנכת
ברועה, אף אני חררת שאת המדינה אינה יכולה לשאת בפעולות מסוימות
הרי יש למצוא דרך, רח' נעשתה שגיאה, הרי בדרך עקיפין, בדרך של
הקמת מועדונים בכל בית-ספר, אפשר למתור בקיה זו, באופן כזה לא תתעורר
גם שאלה הוצאות למורים, כי אז יהיה סידור כולל.

ישנה עניינים אשר את הוצאותיהם אנו כבר
יכולים לנהות, ניקרתי במיסיונים ואינני את דתי או מפלגתית, אני
שנינה למפלגה הגדולה ביותר במדינה והיא - מפלגת ההורים, אך
השחרממתי מאד מנד בהיותי שם, באתי כאילו לרשות את בתי למיטיון
וקלי לציין, כי לא כולם נהנים מה מחינרך חניה, אולם אני רואה
בתופעה זה רק דבר אחד - שעה לי ירדיה סטודרות, משעה 8.00
ועד 15.00 - כי הלימודים הם מתחת לאמס, הדלתות שם פתוחות וניהנה
לי המשרות, המדע שיקור, במיתה ד' התחילו רק עתה את ספר "סמות"
בחנ"ך ימסרית שמשח הרע בן לשפחה יהודיה, ההרגשה היתה שזו
שפחה יהודיה, גם שיעורלי כתיבת-הארץ קומדיה על רמה נמוכה, סלמדיה
שה את גבולות הארץ ובהרותיה, התעניינתי וביררתי רנאטר לי, כי
החינרך היננו עומד על רמה גבוהה, אלא שההורים שולחים לשם את
הילדים מזה שהבניה החשובה ביותר היא למצוא סידור מתאים לכל הילדים
לשעור ארוכות יותר, כי הורים אלה אומרים שאינה רוצים לשלח את
הילדים הפקר, אף למעתי מארה מרומך קרא, בעתון הוותיקן על כך
שנמצא בארץ כשמש הפיסיונים מורדד; נמצאיה יהודית, כאילו בני דת
מטה, אבל כעצם ה מהרית את הגרעין הקיקרי של הגיס החמסי שלנו,
לכן אני מבקשת לעורר את פעולות המועדונים ולראות אותן בהכריות
רמידיות.

מר רינשהוק;
קיימור כחן בירושליה מנס של ועדי
ההורים והינה השתתפות ערה, לדאבונו
הרבה עם המטרות רבה להמאבהמייט בני-אדה במדינה מטרדת, הרוטם
הכללי היה שהחוק כראע ללא השתתפות מתיקה, ללא בדיקה יורדיה של
הנחונים ובלתי סחוטבים - כך נאסרו הדברים ואני חוזר עליהם
באחדיות כלאה, במקרה לחיית את רמת החינרך האזרחי
חינרך הקולית החוטית, מטפילית את רמת החינרך, במקרה להגביר
בקרב קיבוץ הגלוייה שלנו את ההכרה של אזרחי המדינה ולהרית את ערך
המדינה בעיני החינרך הזה בעלינו לתת לו את הקרנה ערכי המדינה, כדי
שיהיו לאזרחי המדינה - הרי הטוב הזה השיג את התיפך מכך: הרו
סמפל את עיבה הסלינה ומקרה את האמון במסרד החינרך והחברות ובמטאלה.

24.11.1953

נאיגי וקו התורים הארצי.

היו"ר ש. פרטיץ:

אני מודה על השמירה הדגוה, אשר ברובם לא היו חדשים לנו וברובם אינם מתאימים למציאות, על מספר עובדות אצטרך לחשוב כדי שלא תקבלו את הרושם כאלו על כל הדברים שעמדתי אנו עובדים לסדר-היום.

מר בוקצ'סטר אשר שיטנו ביהות בנות 58 ילדיה בכל ביתה. עלי להקמידבה על כך, כי בכיות הנמורות מגיע מספר התלמידים הטכסימאלי ל-50. כאשר מספר התלמידים הוא למעלה מ-50 - מתחלקת הביתה; בכיות הקלירות מגיע הטכסימאלי של התלמידים בכיתה ל-55, לאחר מכן מתחלקת הביתה. לפי הסטאטיסטיקה שבידנו, הרי מספר ביותה באלה הוא במקומות קטנים מאד ומספרן מועט.

מר בן-אריה אשר, כי עיריית רמת-גן קיבלה תקציב גדול יותר להקמת בניניה מאשר הייתה. אולם מעות בידך מר בן-אריה. רמת-גן קיבלה 36,000 ל"י מתקציב של 500,000 ל"י הדרוניה לה לבנין בתי-ספר, ו-20,000 ל"י להקמת ביה-ספר חינוך. הייתה קיבלה השנה סך של 30,000 ל"י ובנייה קודמת עברה באופן יחסי על הסכומים הביתנו לקריה אחרות - כך עמד הדבר ברועדה ההקצרות.

אשר לנמורות התורים והעיריות ויכולתם לספר את מצב החינוך - הרי עצה הקרובה שלסודים מקבלים את מסכורתם מתקציב המדינה מהורה גורה לכל אורח הארות שעליהן שמענו עתה. ולא היה, כי האמת היא שאם אין מילוי מקום למורים, הרי הדבר נגדה לא, במקום על-יד אי-נמורות העיריות לזאת בתקציבים נוספים אלה אף במסחר. אבל לי מאד מאין מסחרים את המטלה מן המעריכות לענין, אבל איננו יכולים לראות את העיריות באדיקות גמורות בענין, ואיננו יכולה לעסוק בהן היו מסדרות את הדברים באופן טוב יותר.

אולם מתמלאת אני שאני מנאיגי התורים לא דיברו מן על גן-הילדים, אשר המקיד העיריות בענין הגן היה גדול, אבל לא הן לחסר את מלשמת הגן במי שהיו צריכות ללחום. כל הדברים לא נעלמו מעינינו. המצב הוא קשה מאד ואנו יודעים שישנה דברים שאסור לקנותם. אנו מקווים שאנו נטיב את הדברים. אולם אנו לא נרמה את ציבור התורים, העיריות, או איזה שהם גורמים אחרים המייצגים את הממשלה כאילו הם צדיקים. הכל חרטאית בעיניהם החלה. מסרה שארית התורים שזכרתי להשתתף ולשאת בהוצאות איננו רוצה את ההחלטה הגדולה, או הנמורות שלהם, אלא כולת רוצים לקבל הכל בחינה במדינה קניה זו. לכן אנו בולנו אדיכיה לעשות רוציה גן ציבור התורים, העיריות והמדינה, כי כולה אינם נקיים ממשק. את לא נתקן את הדיניה באופן יסודי, כולנו ניתן את הדין.

אני רוצה להודות לכם על שיתפתם איתנו בהצגותיכם, כי אנו רוצים לדאוג לקחניה ולגדוליה גם יחד.

מר חסיה:

מחנכים ותוקים חרטובים ואף במסדר החינוך והתחברות לונה דעה, כי מסכונ זה שרונים להטיב על-יד קיצוץ מקום הלימודים הרו במידה ידועה מסכונ מדרום, כי הוא יביא למיגור רב יותר של הילדים ולהשארות של מספר גדול יותר ול הלמידה במיתה. לכן החסכונ איננו מסכונ. (היו"ר ש. פרטיץ: אני רוצה לבקש שתאמינו, כי הדברים לא נעלמו מעינינו).

24.11.1953

נציגי ועד ההוראה המרכזי.

התקנות לחוק חינוך חובה

(הוראת שעה) תשי"ד - 1953.

מר מסיר:

אמר לענין המסיונים - אתה חייגיה
להסיר חרמה זו ממדינת ישראל. מטעמי מסקנות מסוימות, כליאין
אפשרות להגיש תביעה סטטטית על אי-סילוי אחר חוק חינוך חובה נגד הורים
הטולחים את ילדיהם לפיסיון, מטעם שדבר זה קשור במסורדיה ממסלתיות
מסורדיה הנורבטיה מורד היקורלי מדיניות. אם דבר זה הוא נכון -
הרי גם זהו יקוררליה.

ד"ר אכילרר:

במקרה זה אני הוא מורד החינוך
והתרבות ואינו לכול לענות לכך,
כיון שהבנתה את דברכה בכני הכנסת. אולם רק שתי הערות קצרות
לי: (1) עומדת רבות מצוינות היו קיימות רק בטכניקה הראשונית
של שנת הלימודים. כדאי היה שחקרו בדבר; (2) אמר לענין סילוי
מקרה - כראוני לומר מספר מליה כדי לתקן את המינספורמטציה שלכה.
נחלטה הוא מפורטת לכל ספקי המחוזות לתת סילוי מקום בכל מקום
מספור. אולם לא בכל מקרה אפשר למלא את מקומה של המוריה. מכל
מקרה לא קייה כל קורטי תקציבי בקנין זה.

מר וינברג:

אמר לקיצוץ של 3,5% - כל מנהל קרסה
זאת לפי ראות עיניו. בבית-ספר אחד
מבטליה את מקצוץ המלמכה ובבית-ספר אחר - את האנגלית, ובבית-
ספר אחר מסר יבטלו את לימוד התנ"ך ואינו יודע כיצד יוסדר הדבר.
הייתי מבקש שהורעדה לחינוך ותרבות תסדיר קנין זה כדי לאפשר לעבוד.

היר"ר ט. פריץ:

תודה;

מר מסיר:

אני מודה לכם על מלחמתנו.

ב. התקנות לחוק חינוך חובה (הוראת שעה) תשי"ד - 1953:

היר"ר ט. פריץ:

לאקרי הרב התחלנו ימיכה זו במקיף
הכני הקומד על סדר-היום. מקיף
ראשון היה: המלות. אולם כיון שמלחמת ועד ההוראה המרכזי הגישה
לפני זמנה, היינו ארזייה לנחלה. הטר אמר שהיה יפרו רק בשעה
12.00 ובדעתו להביא את התקנות לחוק חינוך חובה. כן יש לנו עוד
מקיף המורד בסדר-היום של הורעדה והוא: המסד הוריכרו על מקירתו
של ד"ר אכילרר. לכן הייתי מציעה, כי עד לכוונתו של הטר נחאל
מלות ואחר-בך נדון בתקנות, ואת המסד הוריכרו נדחה למחר.

א. כרמן:

לדעתי, האקת זו היא בלתי-אפשרית,
כי לא ייתכן שאנו נסמך את נציגי
ועד ההוראה המרכזי, ובמקרה מספר המסורד דבריה המורכיה ביוחה
ונעבור לסדר-היום מבלי להטיל המלות. לכן אני מציע, כי אנו
נקייה כיון קצר על כל הקניניה האלה שמסענו קחה ממני נציגי ההוריה.
מטרה מללה ויחורה, אין כל מקה למיית דברי המלחמה.

24.11.1953

התקנות לחוק חינוך חובה
(הוראת זמן) תשי"ד - 1953.

ח. ארז: נדמה לי, שמידת האכיפת מחייבת, כי לאחר שמוקמו מה שמקומו יחלחל

אמורה להורר בקול רם.

כן הייתי מציע, כי הורקדה לחינוך וחברות מחייב עצמה להתחלק לקבוצות ובמסך הורקדה או שלרוב הקבוצות לערוך מספר הקורסים בבתי-הספר, כדי לעמוד על ההבדל שבין הקורה המורה, בין הסטטיסטיקה לבין הקבוצות. הנני רוצה להתרשם מסדרה קיני ואינני רוצה להירשם רוכיין קיני.

ט. ארז: לחני שבוקייה בקוד שאלנו שאלות וראיתי לדעת מתי נרמל לקבל תשובה.

היר"ר ט. טרויץ: בלברק ועבר באחד חבר-המנסח ארז לא השתתף בליגת הורקדה נישנו השורות על חלק מן הסטטיסטיקה, על חלק מן הסטטיסטיקה השני, ועל חלק - התחייב להטיב ד"ר אבידרר' מחר.

חבר-המנסח ארז, לא נעלמו ממני דרכי הנימוס בלתי ליבור ההורקדה וגם בלתי חברי-המנסח. בהצעת לא היחה כל כוונה למסרה על ביקורה זה של ההורקדה, אלא חשבתי, כי מאחר שמוקמו את רוב "החברות" שהוכרו לפנינו, יהיה זה מגוחך שנסב ונכבדו את זמננו עם הדברים שמוקמו ולא נדבר על כל הדברים גם יחד, כי מה היר החברות שאליהן לא הגענו בשאלות ובדבריה שמוקמו ממי ד"ר אבידרר. לכן אני מציעה שלא לקבל את הצעתם של חברי-המנסח ארז וברמן. אני מציעה, כי אנו בשאל יתה שאלות ואחר-כך נעבור לתקנון ומחר על סדר-יורה של הורקדה: המסך הורקדה על הקורה של ד"ר אבידרר. תוך כדי הורקדה על הקורה נכלול גם את הדבריה שמוקמו יתה מנציגי ועד ההורקדה הארצי. לאחר שייבסר הורקדה, אם נמצא לנחוץ להטיב לורקדה ההורקדה - נקחה זאת, ומה לאו - נשתמק במה שמוקמו.

נראה למך חלק מהחברי הורקדה ביקרו בבתי-הספר חוביה. אולם את חברי הורקדה מציינים לעשו זאת בצורתם הריני להזהיר מביקוריהם באורחם. אולם את חברי הורקדה רוצים בכך - אני מוכנה לערוך זאת.

א. ברמן: לדעתי, קמדתה של ירמיה-ראש הורקדה בנקודה זו אינה נכונה. אינני רוצה בהדגרת רוח במחברות, אלא בהדגרת רכיבים בלתי מסלחת ועד ההורקדה הארצי רק אקום של אדיבות. אנו שמוקמו דבריה חוביה אשר הורקדה לחינוך וחברות חייבת לדרון עליהם. לכן אני קומד על הצעתי.

ה צ ב ע ה:

הצעתו של חבר-המנסח ברמן לקיים דיון נפרד על דברי מסלחת ועד ההורקדה הארצי - לא נתקבלה.

הצעתה של חברת-המנסח טרויץ ללב את דברי נציגי ועד ההורקדה ברויכות על הקורה של ד"ר אבידרר - נתקבלה.

24.11.1953

התקנות לחוק חינוך חובה

(הוראת יום) תשי"ד - 1953

ב. צ. דינור:

לפני הצעה שקובעת על יסוד שיטות

סונות. בנידון זה החיצוני עם

נציגי הרשויות המקומיות וקבעו כי: א) מובטלת פטוריה מכל חטלה; ב) חייליה החייבים על משרותיהם בלבד; ג) להיחר לפי דירוג הואיל לפי הכנסתם. למשל: "כל רשות חינוך מקומית תחלק את התוריה שבחורה ליסודות לדוגמה ולרשות ותקבע לכל דרגה ולכל רמה את ספר הלימוד המתאים". ורשות חינוך המקומית תחשב ביכולתה הכלכלית של התוריה כלומר במסלול ידה על התוריה, מקום מגוריה, מספר הילדיה בגיל לימוד חובה של כל הורה, הכנסתם המוערכת של התוריה, הוצאות מיוחדות החלות על התוריה כגון דמי דיפוזי, אחריות למדינתם של בני משפחה וכו' כאלה, גם רעה קוראית וזכות קרעור. כן תשאר טוחה רמה כאשר הילד יוכר מסקרה אחד לאחר.

ד. שמיר:

החילה ברובני לקורה עם התקנות:

1. פירושים

- בתקנות אלה: -
- "לובה" - פירושו - לובת העבודה המקומית.
- "טרבטל" - פירושו - אדם שאין לו הכנסה מכל מקור אשר פרט להתעסקותו בעבודה ושמתקיימת לו השנתי הנדרשת בתקנה 4.
- "חייל" - פירושו - חייל באבא הגנה לישראל החי על משרותו בלבד (ושאין לו או לאשתו מקור הכנסה אחר).
- "דרגה" - פירושו - הדרגה הנקבעת לתוריה המציינת את המורה הנסוך ביותר והגבוה ביותר של ספר לימוד שאפשר להחיל עליהם.
- "רמה" - פירושו - השלב של ספר לימוד הנקבע לתוריה כחוק גבוה דרגה מסוימת.
- "ספר לימוד" - פירושו - ספר לימוד כגון-ילדים רשמי.
- "תוריה" - פירושו - תוריה של ילד בגיל 5.

2. חלוקת תוריה לדוגמה ולרשות

כל רשות חינוך מקומית תחלק את התוריה שבחורה ליסודות לדוגמה ולרשות ותקבע לכל דרגה ולכל רמה את ספר הלימוד המתאים.

3. כלליה לקביעת החלוקה

בגובה רשות חינוך מקומית תחלק את התוריה כאמור בתקנה 2 תחשב ביכולתה הכלכלית שלה את ספר הלימוד ותיקט בטובתן הכלליה אלה. כולה או מקצתה:-

- א. מסלול ידה של התוריה,
- ב. מקום מגוריה,
- ג. מספר הילדיה בגיל לימוד חובה של כל הורה,
- ד. הכנסתם המוערכת של התוריה,
- ה. הוצאות מיוחדות החלות על התוריה, כגון דמי דיפוזי, אחריות למדינתם של בני משפחה וכיוצא באלה.

4. פטור מובטלת מספר לימוד

טרבטל ובמקומות בו הנמיה אלה:-

- א. נרמה בלשמה לא יאחר יורה.
- ב. הלאכה לא הוצעה לו כל עבודה או מקור הכנסה שהוא סירב לקבלה במשך חודש ימים רצופים מורה.

יחא ספר שמשלוח ספר לימוד כל זמן היותו טרבטל. אולם אם חדל להיות טרבטל יחלה ספר לימוד לגבי התקופה שבה חדל להיות טרבטל.

24.11.1953

התקנות לחוק חינוך חובה

(תורחם מעתה תשי"ד - 1953)

ר. סמנר:

- 5. פטור חיליים בצבא
חיליים בצבא
5. חיליים (למעט נרואי דרגות) המשרתים בצבא הגנה לישראל יהיו פטורים מהשלוחה שבה לימוד מתבצע בזמן שירותם.
- 6. פניה לאיגוד השר
6. רשות חינוך מקומית תבליט בפני השר את רשימת הדרגות והולמות לאיגוד.
- 7. איגוד השר
7. לא קיבלה רשות חינוך מקומית הודעה חודשית. ימיים מיום סגירת מסלול הלימודים בתקנה 6 יחשב הדבר כאילו הרשות הרשימה על-ידי השר יורשים.
- 8. הודעות לסנהלת גן ילדים רשמי
8. רשות חינוך מקומית תשלח רשימה בדבר חלוקת ההוריים במסגרת בתקנה 2 לסנהלת גן ילדים רשמי באיגוד רשימת ההורים אל הילדים הרשומים באותו גן ילדים ובהם הלימוד המוגמל על כל אחד מהם בהתאם לרשימת המסורה.
- 9. ועדות ערעורים
9. קבעה רשות חינוך מקומית דרגות ורמות במסגרת בתקנה 2, תסנה **ועדות ערעורים** לכל איגוד במסגרת לימודים שבה נרשמו ילדים בהתאם לתקנות חינוך מסלולי (רשומים) תשי"ג - 1953.
- 10. הודעות להוריים
10. מנהלת כל גן ילדים רשמי תשלח להורי כל ילד הרשום אצלה הודעה בכתב בדבר סכר הלימוד המוגמל על כל אחד מהם ותציג את רשימת החלוקה במקרה כולל בגן הילדים שבמנהלתה כדי שכל הורה יוכל לבוא ולבדוק את הרשימה. כן תודיע לכל ההורים על ועדת הערעורים האליה חייבים הם למסור את כרצונם לערער על גובה סכר הלימוד הנקבע להם.
- 11. זמן הערעור
11. הרשום רשמי לערער על גובה סכר הלימוד הנקבע להם או על הדרגה או הרמה הנקבעה להם וכן להחליט בקשה להחליף את הדרגה או את הרמה בפני ועדת הערעורים האליה הרשום על-ידי מנהלת גן הילדים הרשמי במסגרת בתקנה 2 חודש. ימיים מיום שהודעה(?) מיום סגירת תקנות חלטה(?)
- 12. טענות הערעורים
12. ועדות הערעורים תסמכנה כל אחת את הערעורים שהובאו בפניה ותביא את החלפתה בפני מועצת רשות החינוך המקומית.
- 13. סכר לימוד חלקי
13. ילד שחל ללמוד בגן ילדים רשמי בחור שלוחה חלשים או יותר מהחיליים שנתה הן סודיים תשי"ד כפי שמורכמת ברשומות, יחולק לגבי סכר הלימוד ההוריים בהתאם לסלח כלליה הלה:-
- א. החל הילד ללמוד באותו גן ילדים רשמי במקומה מתחילה מרזילה שנת הלימודים תשי"ד בפני עותהו גן ילדים רשמי נפתח במסגרת, יסלמו ההורים אל אותו ילד סכר לימוד למי העיקור הנקבע לאותו ילד אולם רק בעד המקומה שלמד למעשה.

24.11.1953

התקנות לחוק הינוך חובה

(הורחב ועת) תשי"ד - 1953

ר. טמנר:

ב. החל הילד ללמוד בגן ילדים רשמי בטאור
 ממני שקבר מרשות הינוך מקומית אחרת, יביא
 עמו הוראות על הדרגה והרמה שנקבעו לו ושכר
 הלימודים. שכר נגבה ממנו, ורשות הינוך
 המקומית שלתורה שיפרמה עבר הילד תגבה מהוריו
 את הארזה שכר הלימוד שהיתה רשות הינוך
 המקומית הראשונה גובהה אילמלא שקבר, ובהתאם
 לאותה דרגה ורמה.

ג. הוריה של ילד שקבר מתורה שיפרמה של רשות
 הינוך מקומית אחת למזנה יביאור לרשות הינוך
 המקומית האל התורה שיפרמה עבר הילד פרטים
 מלאים בדבר הדרגה והרמה שנקבעו ושכר הלימוד
 שנגבה מהם ברשות הקודמת. רשות הינוך
 מקומית לא תטריב לטעם את הפרטים האמורים
 להוריה. לא הביאור הוריה פרטים כמפור
 וטמיה וטרו הינוך המקומית שלתורה שיפרמה
 עבר הילד לגבות מהם שכר לימוד בהתאם לדרגה
 ולרמה הגבוהות ביותר שברשימתה.

היחדנו כגון מספר אמטוריות בקטר לכלליה
 של מטלות ירה של ההורים ומקצועיה. בחינה הסתמכו בעיקר על איזור
 הטוריה. אולם הגענו לידי מסקנה כי ההגדרה הסטטיסטי למקור אחד
 לאו דווקא סטטיסטי למקרה אחר. יטנה מקומות זבועלי מקצוע מטוריה
 או בעלי יכולת כלכלית מטוריה התרכזו באיזור מטוריה. אולם יטנה
 מקומות טעה גרית בעלי יכולת וחטרי יכולת כמחד. לכן האיזור הינו
 יכול להביא הרבה, כדי טאנו גוכל לשמור על יכולת ההוריה.

התחבנו בהצעתו של חבר-המנסח בהנא
 ביחס למטמור הילדיה. כן יז לקחה בחשבון המנסח מטוערת של ההורים
 טעריכיה להוצאה הוצאות מיוחדת במקרה שהם חוזים. כורנתנו היתה
 לעשרת את התקנות ברללרת יותר כדי לא לכבול את הרטוריה המקומיות.

אשר למרבחליה - נלמר, אדה שטין לו
 המנסח ממקור אחר. אבל מאטנו לנכון לקנות את הדבר ביתר פרמיה -
 מהו מרבחל. בנידון זה הלכנו לפי תקדימיה של תקנות בדבר נכיה וחטרי
 יכולת. זשה הרמה בהתאם לטמיה הניחנת לנכיה על-ידי מורד הבטחון.
 הכנחנו כגון דבר זה, פרט לתורין. כגון כתוב: הנדסה בלמכה פורה. . .
 הנה יז לקנות זשה טמיה לט טנה הלימודיה, או מירה פרמיה התקנות.
 במליה חטרות: הנה לקנות את הדבר בטורין רטוראקטיבי או לא. מכל
 מקרה נאסע לשמור את חרות דעתכה בנידון זה.

הוצאנו את בעלי הדרגות כצבא טאלה
 הסקבליה פטור לגמרי, מטרה שחטרת יהיה זה גלתי טודק.

בהתאם לחוק, יז לקבל את הינוד הטר
 לכך. אול חטכנו שלא כדתי לכבול את הרטוריה המקומיות בפרוטודורה,
 ובכל מקרה ומקרה יאטרן הטר לאטר את הדבר, ושה לא יובלו לזרו עד
 אשר יקבלו את איזור. לכן מאטנו לנכון לקנות את הדבר בטורין טלילי
 ותכנו "לא קיבלה רשות הינוך מקומית הודעה מהטר. . ." כי הטר
 ממילא הינו את הדבר, כדי יתקנין יתנהל בעררה טחירה יותר.

אשר להודעות בוסטורת טנהלת גגן - דבר
 זה נקטה בהתאם לבידור תקינה בעיחיליה חל-אגיה ראנו קיבלנו את הדבר
 בתורת הידור ברלל.

24.11.1952

התקנות לחוק זיכרון חובה
(הרשאת עתה) תז"ד - 1952

ר. זיכרון:

זכר ליטורד חלקי פרופורציונאלי - טעיף
3) על החוק אומר, כי אם הוא קובר תוך 3 חדשים, מה לעשות
במקרה זה? או העברה מרובת זיכרון מקומית אחת למסכה, או בניסה
לגן במיוחד מסוג שהגן מזה נמסח - דוגמו גם לדבר זה. לא חזרנו
על מה נכתב בחוק, כי זה מיוחד. לכן גם לא אמרנו בהתלוצצות אריך
להיות יותר מ-34 ל"י. במובן מדבר זה הוא ברור, וזאת מאחר שהחוק
הוא ברור.

שתי הערות לי: 1) הגדרת הפרוטקול;
2) נוהלי דרגות נכבד.

א. רזיאל-נאור:

נדמה לי, כי אם נרצה להזירה נאמנים
לכלל שתיין לטחוח בנרמה חדש תוך כדי דיון על נרמה אחר, הרי אין
להכניס בהגדרה של פרוטקול: אם "הלכות לא הליקה לו כל עבודה או מקור
מנסה יהיה מירב לקבלה במסך חודש ימים רצופים מירב...". הסכסוך
שבו לאחר מזה עם לטכת העבודה איננו מענייננו, ואיננו צריכים
להורה להק לקבל כל עבודה שמיננה מתמימה לנרמה אחר. מטרה החיבור
והתדבדו אינו צריך להתקרב בעקיה זו. לכן יש למחוק טעיף זה. העבודה
שאחר מזה רשית בלשמה העבודה טובימה שהוט מחוטר עבודה, וזה מטעיף.

אחר לענין נרמלי הדרגות - בקימת נרמלי
הדרגות נאבא היא כזו: יש ואדם מתבקש על-ידי הממונים עליו לאמת
לקורה ונחת המיכרה שהוט מטוב לצמת היא כלכלית. במקרים רבים אין
החוק יכול כלל להליב מזה לאמת לקורה. וכן הויד האחר - זקוקה
המדינה למטטר גדול של ביולי דרגות נכבד וזיכרון זה שהנחה בהקורה יכול
אף הוט לטמח מעצור. אם לאחר מזה יש שני ילדים הצריכים ללכה
לגן, הרי מתייה מענתו שאין הוט יכול לצמת לקורה, כי לאחר זיכרון
מן הקורה ויהיה בעל דרגה, יצטרך ללכה שמה ליטורד. לכן אם ישנו
מטטר מאומה של קאיננה הסקבלי מטכורה קצת יותר גבוהה ממילתו אחר -
ניחא.

ט. ארנא:
ברצוני להוסיף לדבריה של חבר-הכנסת
רזיאל-נאור נקטר להגדרה של פרוטקול.
אם מיטטר קובד 3 ימים כזכר, מהם הוט נאבא לפרוטקול או לא? למי
תקורה אלה, אם מזה עבר 3 ימים, הוא כבר איננו נחשב כפרוטקול.
ואם במסך כל החודש לא קיבל אף ירה עבודה אחר מסוך כל 13 ימי העבודה,
אזי הוט מטור.

אחר לענין הדרגות - ישנה כחן כרונה
למנוק את הדרגות, אבל ישנה גם בחינה הפוכה, כי אז יכולה להתחיל
החחרות, אין לי כרגע הצעה, אבל יש לרמות גם דבר זה.

אם מיטטר סאיזו מינה שהיה זיכר יכול
להכיה את זיכרון הרשית המקומית, הוא אריך לקבל את הדרגה הגבוהה
ביותר, אולם יתכנו מקרים שאין הדבר לגמרי נאשמתו של האב, אמילר
אם מחוק רשלות לא קיבל איטור זה, כלום יש להעניס אותו? אין
זה נימוק כדי להענישו, ובציקר אם קורה הוט קיבל את הדרגה הנמוכה
ביותר ועתה יהיה עליו לקבל את הגבוהה ביותר. יש למאום איזה סיפור
גם למקרים כאלה, כי אין זו שאלה עקורה. אבל יש להתאים את קביעת
הדרגה למאבא של ההרזיה.

24.11.1953

התקנות לחוק להיגור טובת

הורדת (תק) תהי"ד - 1953

מ"ד טרם:

אשר לענין הגדרת המובטל - הרי אין
אין לי צורך לדעת מהו ימיה הוא עבד,
אלא אדם זנוח בלבד ומה נכלל למקרה **עבודה קבועה**, הרי לטי ההגדרה
של לבת הקבוצה הוא איננו נשען סן הרמייה. עבודה קבועה יכולה
להיות למשך חודשיים. אבל כל עוד יש לו הרמייה של טובתל - זה
מספיק.

אם אני ממליץ לענין הדרגות כפי
מטרת זאת חברה-המבלי רזיסל-נחור. אני מרמז שאין צורך לחוקק
חוק המבדיל בין הדרגות מצבא, והא מספר קצינים נוספי דרגות גבוהות
יזכו במרה זה - נישא. לדעתי יש לשחרר כל אדם המביא הקודה
מהיגור המפורטי שהיה מסתמך 100 ל"ל להורט. זהו הקודה טובי קטימית
ופטרת.

היר"ד ט. פרוזיץ:

אנר נמטיך טחר בדירון זה.

הימיה בנקלה בלעה 13.00.